

Αριθμός απόφασης: 67 /2018

(Αριθμός κατάθεσης αγωγής ΓΑ 1354/vTM/93/2016)

**ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
(ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ)**

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Δικαστή [redacted], Πρωτοδίκη, την οποία όρισε η Πρόεδρος και τη Γραμματέα [redacted].

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 15 Φεβρουαρίου 2017 για να δικάσει την διεκδικητική αγωγή μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ: Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «[redacted]» και με τον δ.τ. "[redacted]", που εδρεύει στην Αθήνα, οδός [redacted], με Α.Φ.Μ. [redacted] Δ.Ο.Υ Αθηνών και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου του Δικηγόρου Ηρακλείου, Γεωργίου Πιταροκοίλη, δυνάμει του από 19.12.2016 πρακτικού του Διοικητικού Συμβουλίου αυτής.

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: [redacted], όπως εκπροσωπείται νόμιμα, ομώνυμα εδρεύοντος στην οδό [redacted], με ΑΦΜ [redacted] Δ.Ο.Υ Ηρακλείου, ο οποίος παραστάθηκε δια της πληρεξουσίου του Δικηγόρου Ηρακλείου, [redacted] Ν. [redacted], δυνάμει της με αρ. πρωτ. 138816/2.12.2016 απόφασης του Δημάρχου Ηρακλείου.

Η ενάγουσα ζητεί να γίνει δεκτή η με αριθμό κατάθεσης ΓΑ [redacted] αγωγή της, η οποία κατατέθηκε την 28.7.2016 και προσδιορίστηκε προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας και ενεγράφη στο πινάκιο.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υπόθεσης οι διάδικοι παραστάθηκαν ως ανωτέρω και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους ζήτησαν να γίνου δεκτά, όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Κατά το άρθρο 216 παρ. 1 ΚΠολΔ, η αγωγή, εκτός από τα στοιχεία που ορίζονται στα άρθρα 118 ή 117, πρέπει να περιέχει: α) σαφή έκθεση των γεγονότων που τη θεμελιώνουν, σύμφωνα με το νόμο, και δικαιολογούν την άσκησή της από τον ενάγοντα κατά του εναγομένου, β) ακριβή περιγραφή του αντικειμένου της διαφοράς και γ) ορισμένο αίτημα. Προκειμένου δε περί διεκδικητικής ή αναγνωριστικής αγωγής του 1094 Α.Κ., αναγκαία στοιχεία για το ορισμένο αυτής, είναι η κυριότητα του ενάγοντος επί του διεκδικούμενου ακινήτου και η νομή ή η κατοχή του από τον εναγόμενο. Η ακριβής περιγραφή του αντικειμένου της διαφοράς είναι συνυφασμένη με την υποβολή αιτήματος ορισμένου δεκτικού δικαστικής εκτίμησης, διαφορετικά το δικαστήριο βρίσκεται σε αδυναμία να εκδώσει απόφαση δεκτική εκτελέσεως. Ειδικότερα, για την επάρκεια της περιγραφής του επίδικου αντικειμένου της αναγνωριστικής- διεκδικητικής αγωγής απαιτείται να προσδιορίζονται η θέση, τα όρια και η έκταση του επίδικου ακινήτου, και μάλιστα τόσο λεπτομερώς, ώστε να μην υπάρχει αμφιβολία για την ταυτότητά του. Δεν απαιτείται, όμως, για το ορισμένο της αγωγής να αναφέρονται οι πλευρικές διαστάσεις του επίδικου ακινήτου και ο καθ' όρια προσανατολισμός του, ούτε να κατονομάζονται οι ιδιοκτήτες των ομόρων ακινήτων, ενώ όταν το επίδικο ακίνητο φέρεται στην αγωγή ως τμήμα μεγαλύτερου ακινήτου, ο ενάγων έχει την υποχρέωση να προσδιορίσει με ακρίβεια τη θέση του μέσα στο μεγαλύτερο ακίνητο (Α.Π. 452/2016, 289/2016, Α.Π.78/2015 Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ). Η ακριβής εξάλλου περιγραφή του ακινήτου, η οποία μπορεί να γίνει και με αποτύπωσή του σε ενσωματωμένο στο δικόγραφο της αγωγής τοπογραφικό διάγραμμα, είναι αναγκαία, γιατί μόνο έτσι θα μπορέσει ο εναγόμενος να αμυνθεί και το δικαστήριο να τάξει τις δέουσες αποδείξεις (ΕφΑνατΚρ 12/2017, ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, κατά το άρθρο 1094 ΑΚ, ο κύριος πράγματος δικαιούται να απαιτήσει από το νομέα ή τον κάτοχο την αναγνώριση της κυριότητάς του και την απόδοση του πράγματος, κατά το άρθρο 1097 του ίδιου Κώδικα, ο νομέας από την επίδοση της αγωγής ευθύνεται σε αποζημίωση του κυρίου, αν από υπαιτιότητά του το πράγμα χειροτέρευσε ή καταστράφηκε ή δεν μπορεί να αποδοθεί για κάποιο άλλο λόγο, κατά το άρθρο 1098 εδ. α ΑΚ., αν ο νομέας ήταν κακόπιστος κατά το χρόνο που κατέλαβε το πράγμα ή αν έμαθε αργότερα ότι δεν έχει δικαίωμα

νομής, υπέχει, από τότε, ως προς το πράγμα και τα ωφελήματα του πράγματος, την ίδια ευθύνη που έχει και για το χρόνο μετά την επίδοσης της αγωγής και κατά το άρθρο 1099 του ίδιου Κώδικα, αν ο νομέας απέκτησε τη νομή του πράγματος με παράνομη πράξη, ευθύνεται σε αποζημίωση του κυρίου, κατά τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες. Από το συνδυασμό των διατάξεων αυτών προκύπτει ότι ο κύριος πράγματος δικαιούται να απαιτήσει από το νομέα ή κάτοχο την αναγνώριση της κυριότητας αυτού και την απόδοση του πράγματος και μόνον αν συντρέχουν οι όροι των άρθρων 1097 και 1098 ΑΚ, μεταξύ των οποίων είναι και η αδυναμία προς απόδοση του πράγματος, αποζημίωση ίση προς την αξία αυτού (πράγματος). Η αξίωση αυτή του κυρίου για αποζημίωση, λόγω αδυναμίας προς απόδοση του πράγματος γεννιέται από τότε που βεβαιώνεται στην απόφαση του δικαστηρίου ότι δεν είναι δυνατή η αυτούσια απόδοση του διεκδικούμενου πράγματος. Για την έκταση και τον προσδιορισμό της αποζημίωσης αυτής ισχύουν οι γενικές διατάξεις των άρθρων 297 επ ΑΚ (ΑΠ 907/2015 Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΕφΑνατΚρ 12/2017, ΝΟΜΟΣ).

Με την κρινόμενη αγωγή, η ενάγουσα εκθέτει ότι είναι κυρία ενός ακινήτου ευρισκόμενου εντός του σχεδίου της πόλεως της Νέας Αλικαρνασσού στη θέση « , ». Ότι τμήμα αυτού, έκτασης 797,09 τμ, αποτελούν τμήμα της οδού , ως αυτό προσδιορίζεται κατά θέση, έκταση και όρια στην αγωγή και αποτυπώνεται στο από Δεκέμβριος 2007, ενσωματωμένο στην αγωγή, τοπογραφικό διάγραμμα του τοπογράφου μηχανικού , αποτελεί οδό προς διάνοιξη και περιλαμβάνεται στο εγκεκριμένο σχέδιο πόλης. Ότι το μείζον ακίνητό της αποτελούσε τμήμα του κληροτεμαχίου με αριθμό 25 της Διανομής Νέας Αλικαρνασσού, το απέκτησε δε το έτος 2008 από αγορά δυνάμει αγοραπωλητηρίου συμβολαίου νομίμως μεταγραφέντος. Ότι η κυριότητα του απώτερου δικαιοπαρόχου της έναντι του εναγομένου Δήμου έχει κριθεί αμετάκλητα. Ότι το επίδικο τμήμα νέμεται και κατέχει ο εναγόμενος Δήμος εξουσιάζοντας αυτό ως δημοτική οδό, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στην αγωγή. Ότι δεν έχουν ολοκληρωθεί οι νόμιμες διαδικασίες για την απαλλοτρίωση του ως άνω επίδικου τμήματος και ότι έχουν παρανόμως αποβληθεί από τη νομή του επιδίκου. Με βάση

αυτό το περιεχόμενο ζητεί να αναγνωρισθεί η κυριότητά της επί του τμήματος των 797,09 τμ και να της αποδοθεί η νομή αυτού, επικουρικώς, σε περίπτωση που δεν είναι δυνατή η απόδοσή του, να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να της καταβάλει το ποσό των 79.709 ευρώ, στο οποίο αντιστοιχεί η αγοραία του αξία, ως αποζημίωση. Ζητεί επίσης να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος στην καταβολή των δικαστικών της εξόδων. Με αυτό το περιεχόμενο η αγωγή εισάγεται αρμόδια (άρθρα 7, 8, 9, 10, 11 § 1, 14 § 2 και 29 ΚΠολΔ) στο Δικαστήριο αυτό για να δικαστεί κατά την τακτική διαδικασία και είναι παραδεκτή, εφόσον περιλήψή της έχει εγγραφεί εμπρόθεσμα στα βιβλία διεκδικήσεων του αρμόδιου Υποθηκοφυλακείου Ηρακλείου (βλ. το με αριθμό 2185/1.8.2016 πιστοποιητικό του Υποθηκοφυλακείου Ηρακλείου) σύμφωνα με το άρθρο 220 § 1 ΚΠολΔ. Σημειώνεται ότι με το με αριθμό κατάθεσης ΓΑ [REDACTED]/2016 δικόγραφο, που επιδόθηκε στον εναγόμενο με τη με αριθμό [REDACTED] έκθεσης επίδοσης της Δικαστικής Επιμελήτριας στο Εφετείο Ανατολικής Κρήτης Δέσποινας Σφακιανάκη, η ενάγουσα παραιτείται τύποις του δικογράφου της με αριθμό κατάθεσης ΓΑ [REDACTED] όμοιας αγωγής που εκκρεμεί ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου. Η παραίτηση αυτή κρίνεται παραδεκτή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 293 τελ. εδ. ΚΠολΔ, ήτοι παρά το γεγονός ότι έλαβε χώρα μετά την κατάθεση προτάσεων από τον εναγόμενο, μετά την παρέλευση δηλαδή των 100 ημερών κατ' άρθρο 237 ΚΠολΔ, καθόσον δεν προβλήθηκαν αντιρρήσεις επί αυτής κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, κατά την οποία ο εναγόμενος Δήμος εμφανίστηκε δια της πληρεξουσίου δικηγόρου του. Η αγωγή είναι, περαιτέρω, σύμφωνα με τη μείζονα σκέψη που προηγήθηκε, αρκούντως ορισμένη, καθώς αναγκαίο στοιχείο της διεκδικητικής αγωγής είναι η κατάληψη του επιδίκου από τον εναγόμενο και η νομή αυτού κατά την επίδοση της αγωγής, χωρίς να απαιτείται η επίκληση έτερων στοιχείων, ενώ δεν δημιουργείται αμφισβήτηση επί του επιδίκου τμήματος, ανεξάρτητος του γεγονότος ότι δεν προσδιορίζεται το μείζον ακίνητο την κυριότητα του οποίου απέκτησε η ενάγουσα νομίμως. Είναι περαιτέρω νόμιμη κατά την κύρια βάση της, στηριζόμενη στα άρθρα 1094, 1033, 1192 ΑΚ, και επιπλέον κατά την επικουρική βάση της στο άρθρο 1097 ΑΚ, 907, 908 και

176 ΚΠολΔ. Πρέπει επομένως να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, δεδομένου ότι ο ενάγων κατέθεσε νομότυπα και εμπρόθεσμα τις προτάσεις και τα αποδεικτικά του μέσα και διαδικαστικά έγγραφα, κατ' άρθρο 237 ΚΠολΔ, όπως ισχύει μετά τον Ν. 4335/2015, έχει, δε, καταβάλει το απαιτούμενο δικαστικό ένσημο με τις νόμιμες προσαυξήσεις (βλ. το με αρ. 35135/29.12.2016 διπλότυπο είσπραξης ΔΟΥ Ηρακλείου), ενώ προσκομίζεται το με κωδικό M3SGPI9AKAEMQV30LJOUVG0MD με ημερομηνία 1.12.2016 πιστοποιητικό ΕΝΦΙΑ κατ' άρθρο 54^Α Ν 4174/2013.

Ο εναγόμενος με τις προτάσεις του αρνείται αιτιολογημένα την αγωγή ισχυριζόμενος ότι η οδός [REDACTED], όπου βρίσκεται το επίδικο, λειτουργεί ως δρόμος προ του έτους 1945 και δη προ της παραχωρήσεως του κληροτεμαχίου με αριθμό [REDACTED], είναι δε δρόμος του σχεδίου της πόλεως από το έτος 1959, οπότε και διαμορφώθηκε και έχει τεθεί σε κοινή χρήση έως σήμερα. Ακολούθως προβάλλει ένσταση ίδιας κυριότητας, ισχυριζόμενος ότι κατ' άρθρο 28 Ν. 1337/1983 το επίδικο ακίνητο φέρει κοινόχρηστο χαρακτήρα. Προβάλλει επίσης ένσταση καταχρηστικής ασκήσεως του δικαιώματος της ενάγουσας, κατ' άρθρο 281 ΑΚ, ισχυριζόμενος ότι αφενός η ίδια είχε αναλάβει ως ανάδοχος εργολάβος το έργο της σύνδεσης του επίδικου τμήματος ως μέρους της οδού [REDACTED] με την παραλιακή οδό του τέως Δήμου Ν. Αλικαρνασσοῦ, ασφαλτοστρώνοντας το επίδικο τμήμα, καταδεικνύοντας την αποδοχή του επίδικου τμήματος ως μέρος οδού προς εξυπηρέτηση κυκλοφοριακών αναγκών της περιοχής, αφετέρου ότι τόσο η ίδια όσο και οι δικαιούχοι της από το έτος 1960 έως σήμερα δεν έχουν διεκδικήσει το επίδικο τμήμα, αντιθέτως με τις ενέργειές τους έχουν αποδεχθεί τη χρήση αυτής ως οδού, συνδέουσα τη δημοτική ενότητα της Νέας Αλικαρνασσοῦ με το λιμάνι και την πόλη του Ηρακλείου. Προβάλλει τέλος ένσταση παραγραφής του δικαιώματος άσκησης της κρινόμενης αγωγής, καθώς από το έτος 1959, οπότε το επίδικο αποτέλεσε διαμορφωμένη οδό του σχεδίου πόλεως έως σήμερα, παρήλθε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο της εικοσαετίας, ενώ επιπλέον σε πενταετή παραγραφή έχει υποπέσει και το επικουρικό ασκηθέν δικαίωμα διεκδίκησης αποζημίωσης λόγω μη δυνατότητας απόδοσης του επιδίκου. Οι ισχυρισμοί αυτοί είναι νόμιμοι, του πρώτου, περί του κοινόχρηστου χαρακτήρα του επίδικου τμήματος προς της

παραχωρήσεως του κληροτεμαχίου, συνιστάμενου σε αιτιολογημένη άρνηση της αγωγής, των λοιπών συνιστάμενων σε ένσταση ίδιας κυριότητας, ένσταση καταχρηστικής ασκήσεως δικαιώματος και ένσταση παραγραφής, στηριζόμενων στις διατάξεις των άρθρων 967, 968 ΑΚ σε συνδυασμό με 28 Ν. 1337/1983, 281 και 249 ΑΚ αντίστοιχα. Απορριπτός ως νόμω αβάσιμος είναι ο ισχυρισμός περί πενταετούς παραγραφής του δικαιώματος αποζημίωσης, διότι δεν αφορά σε εξ αδικπραξίας αποζημίωση. Οι ανωτέρω ισχυρισμοί κατά το μέρος που κρίθηκαν νόμιμοι πρέπει να εξεταστούν περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά τους.

Κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 321, 322 παρ.1 α' και 324 ΚΠολΔ, η τελεσίδικη απόφαση αποτελεί δεδικασμένο που δεν επιτρέπεται να αμφισβητηθεί και να καταστεί αντικείμενο νέας δίκης το δικαίωμα που κρίθηκε και η δικαιολογική σχέση, από την οποία αυτό έχει παραχθεί. Η απαγόρευση αυτή ενεργεί όχι μόνον αρνητικά, με την έννοια ότι απαγορεύεται η συζήτηση νέας αγωγής για το ίδιο δικαίωμα, για την ύπαρξη ή μη του οποίου υπάρχει δεδικασμένο, αλλά και θετικά, με την έννοια ότι το δικαστήριο, ενώπιον του οποίου ανακύπτει εξ αφορμής άλλης δίκης, είτε ως κύριο είτε ως προδικαστικό ζήτημα, το δικαίωμα που κρίθηκε με τελεσίδικη απόφαση, οφείλει να θέσει ως βάση της απόφασής του το δεδικασμένο, που προκύπτει από την απόφαση αυτή, λαμβάνοντάς το ως αμάχητη αλήθεια. Επομένως, αν με την τελεσίδικη απόφαση έχει αναγνωρισθεί η κυριότητα του ενάγοντος σε ένα ακίνητο, παράγεται δεδικασμένο, που εμποδίζει την έρευνα της ύπαρξης κυριότητας στη δίκη για την απόδοση του ακινήτου, καθόσον καλύπτει την ιστορική και νομική αιτία της νέας αγωγής ως προς το ζήτημα της κυριότητας και δεν επιτρέπεται να ερευνηθεί εκ νέου ο τρόπος, με τον οποίο αυτή αποκτήθηκε (ΑΠ 1333/2000). Το δεδικασμένο αυτό εκτείνεται στο ουσιαστικό ζήτημα για την έννομη σχέση που προβλήθηκε με αγωγή, ανταγωγή, κύρια παρέμβαση ή ένσταση. Έννομη σχέση, κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, είναι το σύνολο των εννόμων συνεπειών που κρίθηκαν τελεσίδικα και όχι τα πραγματικά γεγονότα που γέννησαν ή απέσβησαν τις έννομες συνέπειες. Περαιτέρω κατά τη διάταξη του άρθρου 322 παρ. 1 εδ. β' ΚΠολΔ ορίζεται ότι το δεδικασμένο εκτείνεται και στο δικονομικό ζήτημα που κρίθηκε οριστικά. Ως δικονομικό ζήτημα στην παραπάνω διάταξη

νοείται κυρίως η απόρριψη της αγωγής ως απαράδεκτης, για το λόγο ότι λείπει μια ή περισσότερες διαδικαστικές προϋποθέσεις. Οι διαδικαστικές προϋποθέσεις αναφέρονται είτε στους διαδίκους (π.χ. ικανότητα δικαστικής παράστασης, ικανότητα διαδίκου)- είτε στο δικαστήριο (π.χ. αρμοδιότητα) είτε στο αντικείμενο της δίκης (π.χ. εκκρεμοδικία, δεδικασμένο) είτε τέλος στο εισαγωγικό της δίκης έγγραφο (π.χ. το ορισμένο της αγωγής). Η έρευνα των διαδικαστικών προϋποθέσεων από το δικαστήριο προηγείται της έρευνας για τη βασιμότητα της αγωγής. Δεν μπορεί, δηλαδή, το δικαστήριο ούτε να δεχτεί ούτε να απορρίψει την αγωγή για ουσιαστικούς λόγους, αν δεν διαπιστώσει προηγουμένως τη συνδρομή ή μη των διαδικαστικών προϋποθέσεων, οι οποίες δεν αποτελούν ιδιαίτερο αυτοτελές (ανεξάρτητο δηλαδή του ουσιαστικού) αντικείμενο της δίκης, και άρα δεν καλύπτονται από το δεδικασμένο αυτοτελώς και ανεξάρτητα από τον συγκεκριμένο νομικό συλλογισμό. Κατά συνέπεια κάθε τελεσίδικη απόφαση επί της ουσίας δημιουργεί δεδικασμένο τόσο για το ουσιαστικό όσο και για το δικονομικό ζήτημα ως κύρια ζητήματα. Εξάλλου, κατά το άρθρο 330 Κ.Πολ.Δ., το δεδικασμένο εκτείνεται στις ενστάσεις που προτάθηκαν, καθώς και σε εκείνες που μπορούσαν να προταθούν και δεν προτάθηκαν (Ολ.ΑΠ 10/1993). Από τις ενστάσεις που δεν προτάθηκαν, με εξαίρεση εκείνες που στηρίζονται σε αυτοτελές δικαίωμα, καλύπτονται, μεταξύ άλλων, όλες οι ενστάσεις από το δικονομικό δίκαιο. Καλύπτονται, επίσης, οι κατά του προδικαστικού ζητήματος ενστάσεις κατά την ίδια έκταση, είτε το προδικαστικό ζήτημα αφορά στις διαδικαστικές προϋποθέσεις είτε στο επίδικο δικαίωμα (κύριο ζήτημα) και, αδιαφόρως, εάν η ένσταση ανάγεται στην ύπαρξη της προδικαστικής έννομης σχέσης (ΑΠ 569/2017, ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, από τις διατάξεις των άρθρων 249 και 251 ΑΚ προκύπτει, ότι η διεκδικητική αγωγή (άρθρου 1094 ΑΚ) μπορεί να αποκρουσθεί με την ένσταση της αποσβεστικής παραγραφής, η οποία χωρεί επί της επί εικοσαετία παράλειψης του δικαιούχου να την ασκήσει και αρχίζει από την εκ μέρους του τρίτου προσβολή του δικαιώματος της κυριότητας με την κτήση από αυτόν της νομής του πράγματος (ΑΠ 1520/2012, ΑΠ 401/2016, ΝΟΜΟΣ). Ειδικότερα, από την διάταξη του άρθρου 247 ΑΚ σε συνδυασμό με αυτές των άρθρων 249, 251, 261 και 263 ΑΚ προκύπτει ότι το δικαίωμα να απαιτήσει κάποιος από άλλον μία πράξη ή παράλειψη (αξίωση)

παραγράφεται και εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά οι αξιώσεις παραγράφονται μετά από είκοσι (20) έτη. Η παραγραφή αρχίζει από τότε που γεννήθηκε η αξίωση και είναι δυνατή η δικαστική της επιδίωξη (ΑΠ 2155/2014). Η εικοσαετής παραγραφή της διεκδικητικής αγωγής ως αξίωσης που απορρέει από το απόλυτο δικαίωμα της κυριότητας αρχίζει από την συνιστώσα την προσβολή του δικαιώματος, με τη δημιουργία καταστάσεως που αντιτίθεται σ' αυτό, κατάληψη του πράγματος από κάποιο τρίτο, από της οποίας γεννάται η αξίωση και είναι δικαστικώς επιδιώξιμη, επέρχεται δε, προσμετρούμενου επί καθολικής ή ειδικής διαδοχής, υπέρ του καθολικού ή ειδικού διαδόχου, του χρόνου της επί του πράγματος νομής του δικαιοπαρόχου του, με την παράλειψη του δικαιούχου να ασκήσει το δικαίωμά του επί μια εικοσαετία, χωρίς να ερευνάται το είδος της νομής η κατοχής του προσβολέως και αν η νομή αυτή μπορεί να οδηγήσει σε κτήση της κυριότητας με χρησικτησία (ΑΠ 41/2016, 1332/2000). Κατά τη διάταξη του άρθρου 261ΑΚ, την παραγραφή διακόπτει η άσκηση της αγωγής. Από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 261 εδ α' ΑΚ και 221 παρ. 1 ΚΠολΔ προκύπτει, ότι σε περίπτωση άσκησης αγωγής για μέρος μόνο της αξίωσης, η επίδοση της αγωγής διακόπτει την παραγραφή μόνο για το μέρος αυτό, ως προς το οποίο δημιουργείται αντιστοίχως εκκρεμοδικία (Ολ.ΑΠ24/2003). Περαιτέρω η διακοπή της παραγραφής που είναι σχετική, επέρχεται μόνον υπέρ αυτού που την προκάλεσε και των διαδόχων του, ήτοι του ενάγοντος και αυτών που έγιναν διάδοχοι του μετά την έναρξη της δίκης, κατά τη διάταξη του άρθρου 1049 εδ β ΑΚ (ΑΠ 1014/2017, ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, όπως προκύπτει σαφώς από τα άρθρα 152 παρ. 2 του π.δ. της 14.7/27.7.1999 "Κώδικας Βασικής Πολεοδομικής Νομοθεσίας" (εφεξής Κ.Β.Π.Ν.), 5 παρ. 4 του ν.δ. 1003/1971 "περί ενεργού πολεοδομίας", 2, 3, 30, 32 και 34 και 70 παρ. 1 του ν.δ. της 17.7/16.8.1923 "περί σχεδίων πόλεων και κωμών", η ρυμοτόμηση ακινήτου (καθορισμός αυτού ως κοινοχρήστου χώρου: οδού, πλατείας, άλσους κλπ.) συνιστά αναγκαστική απαλλοτρίωση του προς εφαρμογή του οικείου σχεδίου πόλεως, η οποία κηρύσσεται από και με τη δημοσίευση στο ΦΕΚ (τ. Δ') του (προεδρικού ή βασιλικού) διατάγματος που εγκρίνει ή τροποποιεί το ρυμοτομικό σχέδιο και όχι με τη σύνταξη της πράξης τακτοποίησης-προσκύρωσης οικοπέδων και

αναλογισμού αποζημίωσης, η οποία αποτελεί μέρος της διαδικασίας προσδιορισμού της αποζημίωσης για τη συντέλεση της απαλλοτρίωσης. Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 29 παρ. 5 συνδ. παρ. 2 Κ.Α.Α. αναγκαστικές απαλλοτριώσεις προς εφαρμογή σχεδίων πόλεων και ανάπτυξη οικιστικών περιοχών που κηρύχθηκαν οποτεδήποτε πριν από την έναρξη ισχύος του εν λόγω Κώδικα, ήτοι πριν από τις 6.5.2001, όπως ορίζεται στο άρθρο δεύτερο του ν. 2882/2001, διέπονται (α`) μέχρι τις 6.5.2001 από τους κανόνες που τις ρύθμιζαν μέχρι τότε και (β`) από τις 6.5.2001 και εφεξής και "από το σημείο στο οποίο βρίσκονταν μέχρι τότε" από το άρθρο 11 παρ. 2 εδ. δ` Κ.Α.Α. Επομένως, για πολεοδομικές - ρυμοτομικές απαλλοτριώσεις που κηρύχθηκαν πριν από την 1.2.1971, ισχύουν τα ακόλουθα: (α) Μέχρι τις 6.5.2001: Οι πολεοδομικές- ρυμοτομικές απαλλοτριώσεις αυτές δεν καταλαμβάνονταν από το άρθρο 11 παρ. 2 εδ. β του ν. δ. 797/1971 και δεν ίσχυε σε αυτές ο εκεί προβλεπόμενος κανόνας της αυτοδίκαιης ανάκλησής τους σε περίπτωση που εντός οκταετίας από την κήρυξή τους δεν καθοριζόταν δικαστικώς ή εξωδίκως η προσωρινή ή οριστική αποζημίωση, σύμφωνα με την αληθή έννοια του άρθρου 2 του ν. 212/1975, όπως αποδόθηκε αυθεντικά με το άρθρο 7 παρ. 2 και παρ. 3 του ν. 653/1977, που έχει ως προς αυτό το χαρακτήρα ερμηνευτικού νόμου. Επίσης, δεν καταλαμβάνονταν από το άρθρο 36 ν. 1337/1983, το οποίο δεν τις αφορούσε, όπως συνάγεται από τη διατύπωσή του. Ούτε υπάγονταν στον κανόνα του άρθρου 2 παρ. 3 του α.ν. 1731/1939 (β.δ. της 29/30.4.1953), κατά τον οποίον αίρεται αυτοδικαίως η απαλλοτρίωση που δεν συντελέστηκε (με καταβολή ή δημόσια κατάθεση της αποζημίωσης) εντός πενταετίας από την κήρυξή της. Και αυτό γιατί οι εν λόγω πολεοδομικές- ρυμοτομικές απαλλοτριώσεις εξαιρέθηκαν ρητά από τον κανόνα αυτό με το άρθρο 17 του α.ν. 2003/1939 και με το άρθρο 43 παρ. 4 του α.ν. 1731/1939, κατά τα οποία ως προς τις απαλλοτριώσεις αυτές ισχύουν οι προϋφιστάμενες των ανωτέρω νόμων ειδικές διατάξεις. Τέτοιες διατάξεις είναι οι διαλαμβανόμενες στα άρθρα 1 και 2 του ν. 5269/1931 "περί αδειών οικοδομών των ρυμοτομουμένων ακινήτων", όπως αυθεντικώς ερμηνεύθηκαν με το ν. 1740/1951, που ορίζουν ότι, όταν παρέλθουν άπρακτες οι καθοριζόμενες με αυτές προθεσμίες για τη συντέλεση της

απαλλοτριώσεως, χορηγείται η ζητούμενη άδεια για επισκευή ή ανοικοδόμηση του για ρυμοτομία απαλλοτριωθέντος ακινήτου, χωρίς να αίρεται όμως αυτοδικαίως η για την εφαρμογή του σχεδίου επιβληθείσα απαλλοτρίωση και χωρίς να δημιουργείται υποχρέωση της Διοικήσεως για τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου προς άρση της απαλλοτριώσεως του συγκεκριμένου ακινήτου. (β) Από τις 6.5.2001 και εφεξής: Οι πολεοδομικές-ρυμοτομικές απαλλοτριώσεις αυτές διέπονται "από το σημείο στο οποίο βρίσκονταν μέχρι τότε" από το άρθρο 11 παρ. 2 εδ. δ Κ.Α.Α.Α., το οποίο τις εξαιρεί από τη ρύθμιση του άρθρου 11 παρ.2 εδ.α', β' και γ' και από τον εκεί προβλεπόμενο κανόνα της υποχρεωτικώς επερχόμενης άρσεως της απαλλοτρίωσης σε περίπτωση που εντός τετραετίας από την κήρυξή της δεν ασκηθεί αίτηση για το δικαστικό (προσωρινό ή οριστικό) καθορισμό της αποζημίωσης ή δεν καθοριστεί αυτή εξωδίκως. Εντούτοις και οι εν λόγω πολεοδομικές-ρυμοτομικές απαλλοτριώσεις, που κηρύχθηκαν πριν από την 1.2.1971, εφόσον διατηρούνται χωρίς να καθορίζεται (δικαστικώς ή εξωδίκως) η οικεία (προσωρινή ή οριστική) αποζημίωση και χωρίς να πραγματοποιείται η κατά νόμο συντέλεσή τους (με καταβολή της αποζημίωσης ή με δημόσια κατάθεσή της και δημοσίευση στο ΦΕΚ της οικείας γνωστοποίησης) για μακρό χρονικό διάστημα από την κήρυξή τους, το οποίο, με τις ιδιαίτερες συνθήκες που συντρέχουν σε κάθε περίπτωση, υπερβαίνει, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα εύλογα όρια, αποστερούν τον ιδιοκτήτη από το δικαίωμα της ελεύθερης οικονομικής εκμετάλλευσης αυτού και, έτσι, αποτελούν οικονομικό και νομικό βάρος της ιδιοκτησίας που έρχεται σε αντίθεση προς τη συνταγματική προστασία αυτής (άρθρο 17 παρ. 1 του Συντάγματος 1975/1986/2001 και οι συναφείς διατάξεις των προϊσχυσάντων Συνταγμάτων και συνταγματικών κειμένων). Επομένως, στις περιπτώσεις αυτές ανακύπτει υποχρέωση της Διοικήσεως να άρει τις υπό τις ανωτέρω συνθήκες κηρυσσόμενες και μη συντελούμενες ρυμοτομικές απαλλοτριώσεις, την υποχρέωση δε αυτή δεν αναιρεί το ότι για την άρση της απαλλοτρίωσης απαιτείται τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου, για την οποία ο νόμος απαιτεί την τήρηση ορισμένων διατυπώσεων, διότι η ρυμοτομική τροποποίηση προς το σκοπό να αρθεί η απαλλοτρίωση του συγκεκριμένου ακινήτου και να αποδεσμευθεί τούτο είναι υποχρεωτική για τη Διοίκηση. Τα ανωτέρω ισχύουν τόσο για χρονικό

διάστημα μέχρι τις 6.5.2001 όσο και για το χρονικό διάστημα από τις 6.5.2001 και εφεξής, γιατί υπό τις ανωτέρω συνθήκες δεν εφαρμόζεται η καθιερούσα εξαίρεση διάταξη του άρθρου 11 παρ. 2 εδ. δ Κ.Α.Α.Α., ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα της διατάξεως του άρθρου 17 παρ. 1 του Συντάγματος. Τέλος, από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1 παρ.3, 2 παρ.1 εδ. α', 22, 23, 30, 32-34, 42-47 του ν.δ. της 17-7- /16.8.1923 "περί σχεδίων πόλεων και κωμών", 1,2,4 και 6 του ν. 5261/1931 "περί αδειών οικοδομής επί ρυμοτομουμένων ακινήτων, 7, 38 και 39 παρ.2 του παραπάνω διατάγματος "περί αναγκαστικών απαλλοτριώσεων", 247, 249 και 251 ΑΚ, σαφώς συνάγεται ότι το δικαίωμα του ιδιοκτήτη ακινήτου να ζητήσει τον δικαστικό καθορισμό της αποζημίωσης του απαλλοτριωθέντος λόγω ρυμοτομίας, έναντι των υπόχρεων ωφελούμενων παρόδων ιδιοκτητών, γεννάται από τότε που κατέστη αμετάκλητη η απόφαση του Υπουργού (ήδη του Νομάρχη) με την οποία κυρώνεται η πράξη τακτοποίησης και αναλογισμού αποζημίωσης του αρμόδιου Πολεοδομικού Γραφείου και από τότε αρχίζει η παραγραφή της αξίωσης αυτής, η οποία κατά τον Αστικό Κώδικα είναι εικοσαετής (ΑΠ 559/2013, ΝΟΜΟΣ· βλ. και ΣτΕ 346/2017, ΝΟΜΟΣ). Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 369, 966, 967, 972, 1033 και 1192 εδάφ. 1 ΑΚ, οι οποίες εφαρμόζονται, σύμφωνα με το άρθρο 55 του ΕισΝΑΚ, προκειμένου να κριθεί μετά την εισαγωγή του ΑΚ η ιδιότητα ενός πράγματος ως εκτός συναλλαγής ή κοινοχρήστου, συνάγεται ότι μεταξύ των κοινόχρηστων πραγμάτων περιλαμβάνονται και οι οδοί και οι πλατείες, οι οποίες, εφόσον δεν ανήκουν στο Δήμο ή στην Κοινότητα ή ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά, ανήκουν στο Δημόσιο. Οι δημοτικές ή κοινοτικές οδοί και οι πλατείες αποκτούν την ιδιότητα του κοινόχρηστου πράγματος: α) από το νόμο, ήτοι με το χαρακτηρισμό τους ως οδών ή πλατειών από το εγκεκριμένο ρυμοτομικό διάγραμμα του σχεδίου πόλεως β) από τη βούληση των ιδιοκτητών, η οποία πρέπει να γίνει με νομότυπη δικαιοπραξία (διαθήκη ή δωρεά) ή και με παραίτηση από την κυριότητα, για την οποία όμως (παραίτηση) απαιτείται δήλωση του κυρίου περιβαλλόμενη τον τύπο του συμβολαιογραφικού εγγράφου και υποβαλλόμενη σε μεταγραφή, αφού περιέχει κατάργηση εμπράγματος δικαιώματος και γ) με την αμνημονεύτου χρόνου αρχαιότητα, την οποία

προέβλεπε το προϊσχύσαν βυζαντινορωμαϊκό δίκαιο (ν.3 παρ. 2 Πανδ. 43.7) και σύμφωνα με την οποία η χρήση του πράγματος από κοινότητα ή Δήμο ή από τους δημότες αυτών μπορούσε να προσδώσει σε ακίνητο την ιδιότητα του κοινοχρήστου, εφόσον η αρχαιότητα στην ως άνω χρήση υπήρξε συνεχής επί δύο γενεές, η καθεμία των οποίων εκτείνεται σε σαράντα έτη και είχε συμπληρωθεί πριν από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα (23-2-1946), ενόψει του ότι ο Κώδικας αυτός δεν αναγνωρίζει το θεσμό της αμνημονεύτου χρόνου αρχαιότητας. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 28 του ν. 1337/1983, ιδιωτικοί δρόμοι, πλατείες και λοιποί χώροι κοινής χρήσης, που έχουν σχηματιστεί με οποιονδήποτε τρόπο, έστω και κατά παράβαση των πολεοδομικών διατάξεων και βρίσκονται μέσα σε εγκεκριμένα σχέδια πόλεων, θεωρούνται ως κοινόχρηστοι χώροι που ανήκουν στον οικείο Δήμο ή Κοινότητα. Για τους χώρους αυτούς δεν οφείλεται καμία αποζημίωση λόγω ρυμοτομίας, σε περίπτωση δε που οι χώροι αυτοί καταργούνται με το σχέδιο πόλεως, προσκυρώνονται κατά τις κείμενες διατάξεις. Κατά την έννοια της διάταξης αυτής, ιδιωτικά ακίνητα αποκτούν την ιδιότητα του κοινοχρήστου χωρίς την καταβολή αποζημίωσης, εφόσον προβλέπονται από το εγκεκριμένο σχέδιο πόλεως ως κοινόχρηστοι χώροι και η κοινοχρησία είναι αποτέλεσμα της βούλησης του ιδιοκτήτη (ρητής ή συναγόμενης εμμέσως από ενέργειες του) ή προκύπτει από πραγματική κατάσταση που διατηρήθηκε επί μακρό χρόνο κατ' ανοχή του ιδιοκτήτη. Έτσι, για τη μετάθεση της κυριότητας ακινήτων υπέρ του οικείου οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης, πρέπει να συντρέχουν σωρευτικώς οι προαναφερόμενες προϋποθέσεις (ΑΠ 15/2004). Εξάλλου, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1 ΝΔ 690/1948 και 2 παρ.1 εδ. α', 3 παρ. 2, 7 παρ. 1 και 2 ΝΔ της 17-7/16-8-1923 περί σχεδίων πόλεων, συνάγεται ότι οι εδαφικές εκτάσεις που αφέθηκαν από τους ενδιαφερομένους ιδιοκτήτες τους με σκοπό να καταστούν κοινόχρηστοι χώροι (άλση, πλατείες, οδοί κ.λ.π) και χαρακτηρίζονται ως τοιοῦτοι από το αρχικό ή κατά τροποποίηση σχέδιο ρυμοτομίας οικισμού που εγκρίθηκε με επίσηυση των ιδιοκτητών, από και δια της εγκρίσεως του περιέρχονται στην προβλεπόμενη κοινή χρήση και στον κατά το νόμο κύριο των κοινοχρήστων, χωρίς ανάγκη συντάξεως σχετικής συμβολαιογραφικής πράξεως και μεταγραφής της. Αυτονόητο αποβαίνει, ότι, αν κατά την

έγκριση ή τροποποίηση του σχεδίου περιληφθούν σ' αυτό. Άλλοι κοινόχρηστοι χώροι, επέρχεται συμψηφισμός και οι επισπεύδοντες δεν λογίζονται ότι παραιτήθηκαν για την έκταση πέρα από εκείνη που πρότειναν, ούτε και από την ελάσσονα από εκείνη που καταλήφθηκε. Διαφορετική εκδοχή θα ήταν αντίθετη προς το άρθρο 17 του Συντάγματος, διότι η απώλεια της κυριότητας των ενδιαφερομένων δεν θα ήταν σύμφωνη με τη βούληση τους (Ολ.ΑΠ 228/83, ΑΠ 1533/2012, ΝΟΜΟΣ).

Από τα έγγραφα που νομίμως επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Δυνάμει του με αριθμό [REDACTED] αγοραπωλητηρίου συμβολαίου της Συμβολαιογράφου Ηρακλείου [REDACTED] & [REDACTED] συζ. [REDACTED], νομίμως μεταγραφέντος στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Ηρακλείου στον τόμο 4824 με αριθμό 334316, η ενάγουσα αγόρασε από την [REDACTED] του [REDACTED], σύζυγο [REDACTED], ένα ακίνητο έκτασης 9.991,46 τμ, που βρίσκεται εντός του σχεδίου της πόλεως Νέας Αλικαρνασσού στη θέση «[REDACTED] ή [REDACTED]» στην περιφέρεια του Ειρηνοδικείου και Υποθηκοφυλακείου Ηρακλείου. Ειδικότερα η ενάγουσα αγόρασε έκταση 9.991,46 τμ, εκ μείζονος ακινήτου φερόμενου στην ιδιοκτησία της ανωτέρω πωλήτριας, συνολικής έκτασης, κατά τον τίτλο κτήσης της πωλήτριας, 15.078 τμ και κατά νεώτερη καταμέτρηση έκτασης 14.701,18 τμ, το οποίο αποτελούσε το με αριθμό [REDACTED] κληροτεμάχιο της διανομής Νέας Αλικαρνασσού, δυνάμει της με αριθμό Ε/43062/8.1.1955 απόφασης του Υπουργού Γεωργίας, ως αυτό αποτυπωνόταν υπό στοιχεία 1-2-3-4-5-.....19-P1-20-...-26-P2-27-28-29-30-1 στο από Δεκέμβριος 2007 τοπογραφικό διάγραμμα του αγρονόμου τοπογράφου μηχανικού [REDACTED] Κ. [REDACTED]. Η πωλήτρια [REDACTED] του [REDACTED], σύζυγος [REDACTED], είχε αποκτήσει το επίδικο ακίνητο από κληρονομιά από τον πατέρα της Ηλία Ζουλφάκο, ο οποίος απεβίωσε το έτος 1991. Ειδικότερα, η ανωτέρω και η μητέρα της [REDACTED], ως μόνες εξ αδιαθέτου κληρονόμοι του [REDACTED], αποδέχθηκαν το σύνολο της ακίνητης περιουσίας αυτού, μεταξύ της οποίας και το ως άνω με αριθμό 25 κληροτεμάχιο, δυνάμει της με αριθμό [REDACTED] συμβολαιογραφικής πράξης αποδοχής κληρονομίας της Συμβολαιογράφου Αθηνών Μαρίας Κούτρα - Φλουρή,

νομίμως μεταγραφείσας στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Ηρακλείου στον τόμο 3192 με αριθμό 256163, κατά ποσοστό $\frac{3}{4}$ εξ αδιαιρέτου η πρώτη και $\frac{1}{4}$ εξ αδιαιρέτου η δεύτερη. Μετά το θάνατο και της μητρός της, η [REDACTED] αποδέχθηκε, μεταξύ άλλων, το εναπομείναν ποσοστό $\frac{1}{4}$ εξ αδιαιρέτου επί του επίδικου κληροτεμαχίου, δυνάμει της με αριθμό [REDACTED] συμβολαιογραφικής πράξης αποδοχής κληρονομίας της Συμβολαιογράφου Αθηνών Μαρίας Κούτρα - Φλουρή, νομίμως μεταγραφείσας στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Ηρακλείου στον τόμο 3303 με αριθμό 257749. Στον δικαιοπάροχο αυτών, [REDACTED], το ως άνω ακίνητο, ήτοι το με αριθμό 25 κληροτεμάχιο, είχε περιέλθει λόγω αγοράς από τον Χουσεΐν [REDACTED], δυνάμει του [REDACTED] αγοραπωλητηρίου συμβολαίου του Συμβολαιογράφου Ηρακλείου [REDACTED], νομίμως μεταγεγραμμένου στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Ηρακλείου στον τόμο 200 με αριθμό 98194. Στον δε τελευταίο, απώτερο δικαιοπάροχο, το ανωτέρω με αριθμό [REDACTED] κληροτεμάχιο, έκτασης 15.078 τμ, είχε παραχωρηθεί δυνάμει της με αριθμό πρωτοκόλλου Ε/4062π.ε/8.1.1955 απόφασης του Υπουργείου Γεωργίας, νομίμως μεταγραφείσας στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Ηρακλείου στον τόμο 1987, την 24.3.1955, στο πλαίσιο Διανομής διαθέσιμων τεμαχίων και οικοπέδων αγροκτημάτων και Συνεταιρισμών της τέως Επιτροπής Αποκατάστασης Προσφύγων (ΕΑΠ) Αλικαρνασσού και Αγροκτήματος Αλικαρνασσού Ν. Ηρακλείου του έτους 1955-1956. Σύμφωνα με τον ως άνω, με αριθμό 2203/7.3.2008 τίτλο κτήσης της ενάγουσας και το προαναφερόμενο τοπογραφικό διάγραμμα, το ακίνητο κυριότητας της δικαιοπάροχου της ενάγουσας ([REDACTED]), ήτοι το με αριθμό [REDACTED] κληροτεμάχιο, διακρίνεται σε έξι τμήματα και συγκεκριμένα, όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στον τίτλο: i) τμήμα 02 (εντός της χερσαίας ζώνης Λιμένος Ηρακλείου που καθορίστηκε με τη με αρ. 8459/26.2.1948 απόφαση του Υπουργείου Δημοσίων Έργων) έκτασης 3.876,84 τμ, ii) τμήμα 03 (εντός της καθορισθείσας με το ΦΕΚ 107δ/9.5.1972 ζώνης αιγιαλού στην περιοχή Τρυπητή Ηρακλείου) έκτασης 832,88 τμ, iii) τμήμα 04 (τμήμα της διανοιχθείσας οδού Γεωργίου Σεφέρη) έκτασης 797,09 τμ, iv) τμήμα 05 (εντός του ΟΤ 28 του εγκεκριμένου

σχεδίου πόλης της Νέας Αλικαρνασσοῦ) έκτασης 26,17 τμ, ν) τμήμα 06 (εντός του ΟΤ 36 του εγκεκριμένου σχεδίου πόλης της Νέας Αλικαρνασσοῦ) έκτασης 214,32 τμ και νί) τμήμα 07 (υπόλοιπο του αρχικού κληροτεμαχίου 25) έκτασης 8.953,88 τμ. Σύμφωνα με την υπεύθυνη δήλωση του προαναφερόμενου τοπογράφου μηχανικού που περιέχεται στο ως άνω τοπογραφικό διάγραμμα και στο συμβόλαιο, δεν είναι δυνατή η οικοδόμηση των τμημάτων της ανωτέρω ιδιοκτησίας (χαρακτηριζόμενης συνολικά ως 01) μετά την τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου της πόλεως της Νέας Αλικαρνασσοῦ, η οποία δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 139Δ/28.2.2001 και δυνάμει της οποίας τροποποιήθηκαν τα οικοδομικά τετράγωνα 27-32 και 33 (περιέχοντα τμήματα από την ιδιοκτησίας της πωλήτριας) και καθορίστηκε ένα τετράγωνο με χαρακτηρισμό κοινόχρηστης χρήσης (ΚΧ) και χώρος αθλητικών εγκαταστάσεων. Εκ των ανωτέρω τμημάτων μόνο το υπό στοιχείο 06 τμήμα χαρακτηρίζεται ως άρτιο κατά κανόνα, το οποίο για να καταστεί οικοδομήσιμο θα πρέπει να τεθούν τα ρυμοτομούμενα τμήματα – χωρίς αυτά να προσδιορίζονται με σαφήνεια- να τεθούν σε κοινή χρήση και να συνταχθεί πράξη αναλογισμού και τροποποίησης με τις όμορες ιδιοκτησίες. Σημειώνεται επίσης ότι για τη συγκεκριμένη ιδιοκτησία δεν έχει συνταχθεί ούτε κυρωθεί καμία πράξη. Εκ των ανωτέρω τμημάτων, μεταβιβάστηκε στην ενάγουσα η ως άνω αναφερθείσα έκταση των 9.991,46 τμ, αποτελούμενη από τα υπό στοιχεία 04, 05, 06 και 07 τμήματα, ήτοι το μέρος που δεν έχει χαρακτηριστεί αιγιαλός και χερσαία ζώνη, όπως αναφέρεται στο συμβόλαιο, δεν μεταβιβάστηκαν δηλαδή τα υπό στοιχεία 02 και 03 τμήματα. Αναφορικά ειδικότερα με την προς μεταβίβαση έκταση των 9.991,46 τμ, ορίζεται ειδικώς ότι αυτή μεταβιβάζεται «όπως η έκταση αυτή είναι χαρακτηρισμένη από το σχέδιο πόλης της Νέας Αλικαρνασσοῦ και όπως αυτή τυχόν χαρακτηριστεί στο μέλλον, και για την οποία έκταση δεν έχει καταβληθεί αποζημίωση στη σημερινή πωλήτρια, ούτε στους δικαιοπαρόχους της, ούτε έχει συνταχθεί, ούτε κυρωθεί καμία πράξη, ούτε έχει κηρυχθεί απαλλοτρίωση, όπως αποδεικνύεται από την προσαρτώμενη με αριθμό [REDACTED] βεβαίωση του Δήμου Ν. Αλικαρνασσοῦ». Περαιτέρω, σύμφωνα με το με αρ. πρωτ. 91896/σχετ.87195/8.8.2016 έγγραφο της Διεύθυνσης

Πολεοδομίας Δήμου Ηρακλείου (Τμήματος Πολεοδομικών Μελετών και Τμήματος Τοπογραφικών - Πολεοδομικών Εφαρμογών & Απαλλοτριώσεων), που επικαλείται και προσκομίζει ο εναγόμενος, από τις τεχνικές υπηρεσίες του εναγόμενου Δήμου γίνονται δεκτά τα ακόλουθα: «Το επίδικο τμήμα ακινήτου, φερόμενης ιδιοκτησίας «[REDACTED]. [REDACTED] Α.Ε.», που αποτυπώνεται στο τοπογραφικό διάγραμμα του αγρ. τοπογράφου μηχανικού [REDACTED]. [REDACTED], με ημερομηνία Δεκέμβριος του 2007, με τα στοιχεία 16-38-39-40-41-42-43...44-3231-13-14-15-16, επιφάνειας 797,09 τ.μ., βρίσκεται μεταξύ των Ο.Τ. 28 & Κ.Χ. & Χώρο Αθλητικών Εγκαταστάσεων (27) , εντός του σχεδίου πόλης Νέας Αλικαρνασσού, όπως αυτό εγκρίθηκε με το από 12/6/1959 Β.Δ (ΦΕΚ 144Α|1959), τροποποιήθηκε με τη με αρ. 1999 πε/3809/2001 Απόφαση του Γ.Γ. Περιφέρειας Κρήτης (ΦΕΚ 139/Δ/2001) και ισχύει μέχρι σήμερα. Το τμήμα αυτό δεν είναι αυτοτελές, αλλά αποτελεί τμήμα μεγαλύτερου ακινήτου συνολικής επιφάνειας 9.991,46 τ.μ., το οποίο αγοράστηκε από την εταιρεία «[REDACTED]. [REDACTED] [REDACTED]». Το όλο ακίνητο των 9.991,46 τ.μ. αποτελεί επίσης τμήμα του αρχικού κληροτεμαχίου 25 της Διανομής Νέας Αλικαρνασσού. Το επίδικο τμήμα των [REDACTED] τ.μ., τμήμα 4, όπως χαρακτηρίζεται στην αποτύπωση του συνημμένου τοπ. διαγράμματος του μηχανικού [REDACTED] [REDACTED] καταλαμβάνει τμήμα της οδού [REDACTED] και συνορεύει βόρεια με τη Χερσαία Ζώνη Λιμένα Ηρακλείου, νότια και ανατολικά με υπόλοιπο τμήμα της οδού Γ. Σεφέρη και δυτικά με το υπόλοιπο ακίνητο των 9.991,46 τ.μ., φερόμενης ιδιοκτησίας «[REDACTED]. [REDACTED] [REDACTED]». Από το αγορασθέν ακίνητο των 9.991,46 τ.μ., τμήμα επιφάνειας 8.953,88 τ.μ. που βρίσκεται εντός του προβλεπόμενου από το εγκεκριμένο σχέδιο πόλης Κοινοχρήστου Χώρου & Χώρου Αθλητικών Εγκαταστάσεων (Κ.Χ. 27) σύμφωνα με την 30/2012 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Ηρακλείου αποδεδειγμένα (αποχαρακτηρίζεται) και αναπέμπεται στη Διοίκηση προκειμένου να άρει με τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου την απαλλοτρίωση ή να την επιβάλει εκ νέου εφαρμόζοντας τις διατάξεις του άρθρου 32 του Ν.4067/12 με τις μεταγενέστερες τροποποιήσεις. Η διαδικασία αυτή βρίσκεται σε εξέλιξη καθώς έχει ζητηθεί η προσκομιδή επιπλέον στοιχείων, δεδομένου ότι παρατηρούνται διαφοροποιήσεις ως προς την επιφάνεια

και το ιδιοκτησιακό καθεστώς του κληροτεμαχίου ■ Επιπλέον από το αρχείο της Υπηρεσίας του Δήμου δεν προκύπτει να έχει κατατεθεί μέχρι σήμερα από τους ενδιαφερόμενους αίτημα για σύνταξη πράξης αναλογισμού, όπως προβλέπεται από την παρ. 2 του άρθρου 32 του από 177-1923 Ν. Δ/τος «Περί σχεδίων πόλεων, κωμών και συνοικισμών του Κράτους και οικοδομής αυτών» (ΦΕΚ 228/Α/16-8-1923), ούτε υπάρχει σχετική απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου πρώην Δήμου Ν. Αλικαρνασσοῦ και νυν Δήμου Ηρακλείου για επίσπευση της διαδικασίας σύνταξης της σχετικής πράξης. Δεν έχει επομένως συνταχθεί από την υπηρεσία και κυρωθεί από τον οικείο Περιφερειάρχη πράξη αναλογισμού, ως απαιτείται προκειμένου να συντελεστεί η επιβληθείσα από τη ρυμοτομία αναγκαστική απαλλοτρίωση του εν λόγω τμήματος, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2882/2001 (ΦΕΚ 17/Α/2001) «Κώδικας Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων». Σε κάθε περίπτωση πριν τη σύνταξη πράξης αναλογισμού αποζημιώσεως λόγω ρυμοτομίας για το επίδικο τμήμα, θα πρέπει να προηγηθεί η απόφαση για την τροποποίηση του σχεδίου πόλης κατ' εφαρμογή της 30/2012 κοινοποιηθείσας δικαστικής Απόφασης (σχετ. 2), σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 32 του Ν. 4067/2012, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα». Από τα αναφερόμενα στο ανωτέρω έγγραφο γίνεται καταρχήν σαφές ότι τυχόν διαδικασίες απαλλοτρίωσης του επίδικου τμήματος δεν έχουν ολοκληρωθεί έως σήμερα, χωρίς ωστόσο να διευκρινίζεται εάν το τμήμα αυτό αναγνωρίστηκε ως ιδιωτική ιδιοκτησία από τον εναγόμενο Δήμο. Στη με αριθμό πρωτ. 1050/28.1.2008 βεβαίωση του Γραφείου Αντιδημάρχου Δήμου Νέας Αλικαρνασσοῦ (φέρουσα την υπογραφή του Αντιδημάρχου ■ ■ ■ ■ ■), η οποία σημειώνεται ότι εκδόθηκε επί αιτήσεως της δικαιοπαρόχου της ενάγουσας ■ ■ ■ ■ ■, προσαρτάται στον τίτλο κτήσης της ενάγουσας, ως αναφέρεται ανωτέρω, και την οποία επικαλείται και προσκομίζει η ενάγουσα, αναφέρεται ότι το ακίνητό της (■ ■ ■ ■ ■) συνολικού εμβαδού 14.701,18 τμ (κληροτεμάχιο ■ ■) ορίζεται από την παραλιακή οδό, την οδό ■ ■ ■ ■ ■, την Λ. ■ ■ ■ ■ ■ και ανώνυμη μη διανοιγμένη οδό, προβλέπεται στο μεγαλύτερο μέρος αυτού από το σχέδιο πόλεως ως κοινόχρηστος χώρος και χώρος αθλητικών εγκαταστάσεων. Ειδικώς δε για το επίδικο τμήμα των 797,09 τμ

Αθλητικών Εγκαταστάσεων, εντός του σχεδίου πόλης Νέας Αλικαρνασσού, όπως αυτό εγκρίθηκε με το από 12/6/1959 Β.Δ (ΦΕΚ 144^Α/15.7.1959) και τροποποιήθηκε με τη με αρ. 1999πε/3809/2001 Απόφαση του Γ.Γ. Περιφέρειας Κρήτης (ΦΕΚ 139/Δ/2001), ισχύει δε μέχρι σήμερα. Το γεγονός ότι το επίδικο αποτελεί μέρος της ως άνω οδού από το έτος 1959 δεν αμφισβητείται ειδικώς από την ενάγουσα, η οποία το αγόρασε και ως τέτοιο (τμήμα «διανοιχθείσας» οδού), όπως ρητώς μνημονεύεται στο συμβολαιογραφικό τίτλο αυτής. Σύμφωνα δε με τη μείζονα σκέψη που προηγήθηκε, από την έγκριση του ανωτέρω βασιλικού διατάγματος επήλθε και η απαλλοτρίωση του επίδικου τμήματος, η οποία ωστόσο έως σήμερα φέρεται να μην έχει συντελεστεί, καθόσον δεν έχει συνταχθεί σχετική πράξη αναλογισμού αποζημίωσης και δεν έχει καταβληθεί σχετική αποζημίωση, όπως ανωτέρω αναφέρεται. Η ενάγουσα συνομολογεί τη χρήση της οδού [REDACTED] (και ως εκ τούτου και του επίδικου τμήματος) ως δημοτικής επί σειράς ετών (βλ. την από 28.12.2010 αναφορά αυτής ενώπιον του Εισαγγελέως Πρωτοδικών Ηρακλείου), χωρίς ωστόσο να προσδιορίζει το χρονικό σημείο έναρξης χρήσης της οδού. Στην περιοχή όπου κείται το επίδικο έχει επίσης κηρυχθεί αναγκαστική απαλλοτρίωση ακινήτων έκτασης 3.807 τμ για την κάλυψη του χειμάρρου Σιλαμιανού (Κατσαμπά) από το λιμάνι Ηρακλείου μέχρι την λεωφόρο Ικάρου Ν. Ηρακλείου (με αρ. πρωτ. 19378/26.1.1987 απόφαση Νομάρχη Ηρακλείου, νομίμως δημοσιευθείσα σε ΦΕΚ Δ' 135/25.2.1987· παρακατάθεση αποζημιώσεων αυτών με αρ. 304/9.6.1989 ανακοίνωση Νομάρχη Ηρακλείου, ΦΕΚ Δ' 458/30.6.1989). Στο πλαίσιο διερεύνησης των αξιώσεων της ενάγουσας, ο δικαιοπάροχος του εναγομένου, Δήμος Νέας Αλικαρνασσού, είχε αναθέσει (με τη με αριθμό 416/2010 απόφασή του) την εκπόνηση σχετικής μελέτης σε πολιτικό μηχανικό, αναφορικά με την τεκμηρίωση του ιδιοκτησιακού καθεστώτος κοινόχρηστων χώρων και όμορων ιδιοκτησιών έκτασης ανατολικά του Σιλαμιανού ρέματος, όπου κείται η επίδικη ιδιοκτησία. Σχετικώς εκπονήθηκε και παραδόθηκε στον οικείο δήμο, η από 10.3.2011 μελέτη της πολιτικού μηχανικού Ευαγγελίας Μαθιουδάκη με θέμα «Τεκμηρίωση ιδιοκτησιακού καθεστώτος κοινόχρηστων χώρων και όμορων ιδιοκτησιών έκτασης ανατολικά Σιλαμιανού», η οποία παραλήφθηκε αρμοδίως από τον εναγόμενο με τη με

αριθμό 494/συν20/25.7.2011 απόφασή του (απόφαση δημοτικού συμβουλίου εγκριθείσα για τη νομιμότητάς της με τη με αριθμό πρωτ. 10068/16.8.2011 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Κρήτης). Από την ανωτέρω μελέτη, όπως αυτή αποτυπώνεται στο συνοδεύον αυτή με χρονολογία 10.3.2011 τοπογραφικό διάγραμμα συσχετισμών και συμπερασμάτων, αξιοσημείωτα είναι τα ακόλουθα: Από τις αεροφωτογραφίες του έτους 1945 αποτυπώνεται διάβαση από την Αλικαρνασσό προς την εκβολή του Σιλαμιανού στην ίδια θέση που βρίσκεται η σημερινή οδός [REDACTED] από την διασταύρωση της οδού Ηρακλείτου και βορειότερα, ενώ από τη διασταύρωση της Ηρακλείτου και νοτιότερα (δίπλα στο ΟΤ 31) δεν εμφανίζονται ίχνη διάβασης. Από τις αεροφωτογραφίες των ετών 1960, 1968 και 1971 ακολούθως εμφανίζεται ευκρινώς η οδός Σεφέρη με πλάτος περί τα 4 έως 7 μ, ενώ στις αεροφωτογραφίες του έτους 1989 φαίνεται επιπλέον ότι έχει ασφαλτοστρωθεί. Από τις αεροφωτογραφίες αυτές προκύπτει ότι από το έτος 1945 τουλάχιστον έως σήμερα η οδός [REDACTED], βόρεια της οδού Ηρακλείτου, χρησιμοποιείται συνεχώς και αδιαλείπτως για τις ανάγκες πρόσβασης στο καρνάγιο και την ακτή παρά τις εκβολές του ρέματος Σιλαμιανού. Κατά την αποτύπωση του κληροτεμαχίου με αριθμό 25 και της οδού [REDACTED] στο ως άνω ενιαίο τοπογραφικό διάγραμμα της πολιτικού μηχανικού [REDACTED], το επίδικο τμήμα, ήτοι το τμήμα του κληροτεμαχίου [REDACTED] που φέρεται να εντοπίζεται εντός της σημερινής οδού [REDACTED], προσδιορίζεται σε 808,69 τμ, αντί του αιτούμενου 797,07 τμ, καθώς και σε έτερο, δεύτερο, τμήμα 11,37 τμ (αποτυπούμενα υπό στοιχεία 650-646-651-683-652-653-664-654-639533-684-641-680-679-678-556-657-658-677-650 και 642-537-630-628-659-633-642 αντίστοιχα). Με την υιοθέτηση του σχεδίου πόλεως του 1959, το κληροτεμάχιο [REDACTED] εντάσσεται εντός του σχεδίου πόλεως και προσδιορίζεται ρητώς η οδός [REDACTED] ως δημοτική οδός, η οποία καθιερώνεται ως τέτοια έως σήμερα, ευρισκόμενη σε κοινή χρήση στη διάθεση των πολιτών. Σημειώνεται ότι με την ένταξη του κληροτεμαχίου εντός σχεδίου πόλεως απόλλυται η ειδική προστασία αυτού, ήτοι της συνολικής έκτασης που το απαρτίζει ως ενιαίας ιδιοκτησίας, μη δυνάμενης να κατατμηθεί, ούτε με χρησικτησία, δυνάμενης μόνο να χρησιδεσποθεί ως

σύνολο μετά το έτος 1968 (Ν. 431/1968). Επομένως στη συγκεκριμένη περίπτωση σαφώς προκύπτει ότι υπάρχει περίπτωση δημιουργίας κοινόχρηστης δημοτικής οδού από το εγκεκριμένο ρυμοτομικό διάγραμμα του σχεδίου πόλεως με το από 12/6/1959 Β.Δ (ΦΕΚ 144^Α/15.7.1959). Η καθιέρωση της επίδικης οδού ως δημοτικής οδού υπό τη σημερινή σχεδόν μορφή της σε χρόνο προγενέστερο του 1945, δεν αποδεικνύεται, δεδομένου ότι το παλαιότερο στοιχείο υπέρ αυτής της θέσης είναι οι αεροφωτογραφίες του έτους 1945, μόλις 15 ετών προ του πρώτου ρυμοτομικού σχεδίου πόλεως, όπου και πάλι γίνεται λόγος για ίχνος διάβασης της οδού [redacted] βορειότερα της οδού Ηρακλείου, καταλαμβάνουσας προφανώς της διαβάσεως αυτής, τμήματος πολύ μικρότερου του διεκδικούμενου. Εξάλλου στην Κρήτη δεν ισχύει ο θεσμός της αμνημονεύτου χρονού αρχαιότητας του βυζαντινορωμαϊκού δικαίου (κατ' άρθρο 51 ΕισΝΑΚ) που μνημονεύεται ανωτέρω στη σχετική μείζονα σκέψη, δεδομένου ότι στην κρητική πολιτεία δεν συντελέστηκε ποτέ η εισαγωγή του βασιλικού διατάγματος περί πολιτικού νόμου της 23^{ης} Φεβρουαρίου/7 Μαρτίου 1835 περί της εισαγωγής στην ελληνική επικράτεια του προϊσχύσαντος Βυζαντινορωμαϊκού δικαίου, από την κωδικοποίηση του Ιουστινιανού του 6^{ου} αιώνα και εντεύθεν, καθώς η Κρήτη ενσωματώθηκε στην ελληνική επικράτεια την 1.12.1913, ισχύ δε επί αυτής είχε ο Κρητικός ΑΚ που ίσχυε από την 23.9.1904, και διατηρήθηκε σε ισχύ, με το άρθρο 2 παρ. 3 Ν. 147/1914, έως την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα το έτος 1946, ενώ προϊσχύον του Κρητικού ΑΚ δικαίου υπήρξε το οθωμανικό δίκαιο (βλ. μελέτες και Σοφίας Τζωρτζακάκη - Τζαρίδου «Η εξέλιξη του θεσμού της χρησικτησίας από το αρχαιότερο Ρωμαϊκό Δίκαιο μέχρι την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα» και Ιω. Ευαγγελάτου «Ο κοινόχρηστος χαρακτήρας των ακινήτων και ο θεσμός της αμνημονεύτου χρονού αρχαιότητας στην Κρήτη» αντίστοιχα, στη Βιβλιοθήκη Δικαίου Κτηματολογίου «Χρησικτησία και Εθνικό Κτηματολόγιο», εκδόσεις Σάκκουλα Αθήνα - Θεσσαλονίκη, 2017, σελ. 40-44 και 46 αντίστοιχα). Επιπλέον δεν εισφέρεται στην προκείμενη δίκη ισχυρισμός περί κτήσης του επίδικου τμήματος ως μέρος οδού υπό το καθεστώς του οθωμανικού δικαίου. Επομένως και αν ήθελε υποτεθεί ως αληθές το γεγονός ότι η οδός [redacted] [redacted] υφίσταται προ του έτους

1945, δεν γίνεται επίκληση πραγματικών περιστατικών, όπως τυχόν χρησιμοποίηση της επίδικης οδού με ενδεχόμενη καλή πίστη ή έστω διάνοια κυρίου για χρόνο άνω της εικοσαετίας, ήτοι προ του έτους 1925, ώστε να στοιχειοθετηθεί κτήση επ' αυτής δια χρησικτησίας κατά τον Κρητικό ΑΚ ή ο χαρακτήρας αυτής ως δημοτικής οδού υπό το οθωμανικό δίκαιο [είτε επισήμως με την έκδοση τυχόν αυτοκρατορικού διατάγματος (σουλτανικού φερμανίου), είτε κατ' ανοχή του τουρκικού κράτους, παραχωρηθέντος σε κοινή χρήση της ολότητας των κατοίκων της περιοχής σύμφωνα με τον οθωμανικό νόμο περί Γαιών της 7^{ης} Ραμαζάν 1274 (1856)· για τα προαναφερθέντα βλ επίσης ο.π. μελέτη Ιω. Ευαγγελάτου σελ. 48-51]]. Πέραν των ανωτέρω, ο χαρακτήρας του επιδικού τμήματος ως μέρος κοινοχρήστου οδού προ της ένταξης υπό του σχεδίου πόλεως του 1959, τίθεται επίσης σε αμφισβήτηση λαμβανομένης υπόψη της αντιδικίας της τέως Κοινότητας Νέας Αλικαρνασσού (απώτερου δικαιοπαρόχου του νυν εναγομένου) με τον [REDACTED], απώτερο δικαιοπάροχο της ενάγουσας, για το κληροτεμάχιο [REDACTED]. Ειδικότερα ο δικαιοπάροχος του εναγομένου, Δήμος Ν. Αλικαρνασσού (τέως «Κοινότητα Νέας Αλικαρνασσού») είχε ασκήσει σε βάρος του απώτερου δικαιοπαρόχου της ενάγουσας, [REDACTED], την από 3.6.1989 με αρ. πρωτ. [REDACTED] διεκδικητική αγωγή ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου, ισχυριζόμενος ότι τα με αριθμούς [REDACTED] και [REDACTED] κληροτεμάχια του τέως αγροκτήματος Ν. Αλικαρνασσού ανήκουν στην κυριότητά του (Δήμου Νέας Αλικαρνασσού) και ότι ο προαναφερόμενος ([REDACTED]) νέμεται αυτά αυθαιρέτως. Επί της αγωγής αυτής εξεδόθη η με αριθμό [REDACTED] οριστική απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου δυνάμει της οποίας έγινε σε πρώτο βαθμό δεκτή η αγωγή, ενώ μετά από έφεση των διαδόχων του [REDACTED], [REDACTED] και [REDACTED], εξεδόθη η με αριθμό [REDACTED] απόφαση του Εφετείου Κρήτης η οποία απέρριψε τελεσίδικα την ανωτέρω αγωγή, δεχόμενο ότι νομίμως παραχωρήθηκαν τα επίδικα (25 και 67) κληροτεμάχια στον αρχικό δικαιοπάροχο [REDACTED], ο οποίος εν συνέχεια τα μεταβίβασε νομίμως στον [REDACTED] με συμβολαιογραφικούς τίτλους, νομίμως μεταγραφέντες, και ότι η κυριότητα της τέως Κοινότητας Ν. Αλικαρνασσού επί των κληροτεμαχίων αυτών, αρχικώς παραχωρηθείσας με

το από 17.12.1932 Πρακτικό της Επιτροπής Τακτοποίησης του Αγροκτήματος Ν. Αλικαρνασσοῦ (ως διάδοχος της Επιτροπής Αποκατάστασης Προσφύγων), καταλύθηκε μεταγενεστέρως μετά από αναθεώρηση της αρχικής διανομής, ως ειδικότερα αναφέρεται στην ανωτέρω τελεσίδικη απόφαση. Από την ανωτέρω απόφαση παράγεται δεδικοσμένο που αφορά στην κυριότητα του απώτερου δικαιοπαρόχου της ενάγουσας, ██████████, δυνάμει του προαναφερόμενου με αριθμό ██████████ αγοραπωλητηρίου συμβολαίου, επί του μείζονος ακινήτου του με αριθμό δηλαδή 25 κληροτεμαχίου, τμήμα του οποίου είναι και το σημερινό επίδικο, έκτασης κατά την ενάγουσα 797,09 τμ, γεγονός το οποίο δεν αμφισβητείται (ότι αποτελεί τμήμα του κληροτεμαχίου αυτού). Στην προαναφερόμενη δικαστική διαμάχη αυτή ουδεμία μνεία γίνεται περί κοινοχρήστου οδού, η οποία μάλιστα φέρεται να είναι και το ανατολικό όριο του κληροτεμαχίου ██████████ (πρβλ το από 10.3.2011 τοπογραφικό διάγραμμα της ██████████, ██████████ που επικαλείται και προσκομίζει ο εναγόμενος), ενώ αντιθέτως το κληροτεμάχιο 25 περιγράφεται στην αγωγή της τέως Κοινότητας Αλικαρνασσοῦ με έκταση 15078 τμ, συνορεύον βόρεια με ρεύμα χειμάρου, νότια με το με αριθμό 26 κληροτεμάχιο, ανατολικά με το με αριθμό 24 κληροτεμάχιο και δυτικά με το ρεύμα χειμάρου Κατσαμπά. Ακολουθως κρίνεται ότι το επίδικο τμήμα με την ένταξή του στο εγκεκριμένο σχέδιο πόλεως της Νέας Αλικαρνασσοῦ, δυνάμει του από 12/6/1959 Β.Δ (ΦΕΚ 144^Α/15.7.1959), απαλλοτριώθηκε αναγκαστικά, η σχετική απαλλοτρίωση υλοποιήθηκε, τουλάχιστον από το έτος 1971 σύμφωνα με τις αεροφωτογραφίες των ετών 1971, 1975, 1989, ενώ υπάρχουν ενδείξεις περί χρήσης αυτής από το έτος 1960, αμέσως δηλαδή μετά την έγκριση του ανωτέρω σχεδίου πόλεως. Σημειώνεται ότι σαφώς από το ανωτέρω εγκεκριμένο ρυμοτομικό σχέδιο προβλέπεται ως δρόμος η οδός Σεφέρη, στοιχείο διακριτό και από το διάγραμμα της επίδικης έκτασης στο ΦΕΚ 144^Α/15.7.1959, όπως βεβαιώνεται και στην από 10.3.2011 σχετική μελέτη, συνομολογείται δε στο αγωγικό δικόγραφο από την ενάγουσα, απορριπτόμενου του περί αντιθέτου ισχυρισμού της τελευταίας, ότι δηλαδή η επίδικη οδός δεν προβλέπεται ως κοινόχρηστος δημοτικός δρόμος στο σχετικό σχέδιο πόλεως, που περιέχεται στις προτάσεις αυτής, ως αναπόδεικτου και ως εκ τούτου ουσία αβάσιμου.

Ωστόσο, ως συνομολογείται από τα διάδικα μέρη, έως σήμερα δεν έχει καταβληθεί αποζημίωση για την αναγκαστική αυτή απαλλοτρίωση, ενώ δεν έχει συνταχθεί και σχετική πράξη αναλογισμού αποζημιώσεων. Σύμφωνα δε με τη μείζονα σκέψη που προηγήθηκε δεδομένου ότι δεν υπάρχει αμετάκλητη απόφαση του Υπουργού (ήδη του Νομάρχη) με την οποία να κυρώνεται η πράξη τακτοποίησης και αναλογισμού αποζημίωσης του αρμόδιου Πολεοδομικού Γραφείου (καθώς δεν έχει υπάρξει ούτε πράξη αναλογισμού), δεν έχει υπάρξει έναρξη παραγραφής της αξίωσης για δικαστικό καθορισμό της αποζημίωσης του ιδιοκτήτη του απαλλοτριωθέντος ακινήτου λόγω ρυμοτομίας και εν προκειμένω της ενάγουσας. Περαιτέρω, δεδομένου, όπως προαναφέρθηκε, ότι έχει γίνει τελεσιδικώς δεκτό ότι το επίδικο τμήμα ανήκε στην κυριότητα του δικαιοπαρόχου της ενάγουσας (ως τμήμα του με αριθμό ■ κληροτεμαχίου, γεγονός που επίσης δεν αμφισβητείται από τα διάδικα μέρη), η σχετική αξίωση της ενάγουσας επί τη βάση διεκδικητικής αγωγής, δεν έχει υποπέσει σε παραγραφή. Ειδικότερα, από το έτος 1959, οπότε συμπεριελήφθη στο σχέδιο πόλεως και εκλαμβάνεται ότι κατελήφθη το επίδικο, ο αρχικός δικαιοπάροχος επί σχετικής αγωγής του δικαιοπαρόχου του εναγόμενου Δήμου προέβαλε ένσταση ίδιας κυριότητας, η οποία έγινε δεκτή με τη προαναφερόμενη με αριθμό ■/■ απόφαση του Εφετείου Κρήτης που απέρριψε την αγωγή του Δήμου Νέας Αλικαρνασσού, προσδίδοντας ισχύ δεδικασμένου στη δικανική κρίση περί της αναγνώρισης της κυριότητας του ■ ■ επί του με αριθμό ■ κληροτεμαχίου, κτηθείσα δια του με αριθμό ■/■ αγοραπωλητηρίου συμβολαίου. Μη αποδεικνυόμενης επανακατάληψης του επίδικου τμήματος από την ενάγουσα και τους δικαιοπαρόχους αυτής, η παραγραφή της σχετικής της αξίωσης, αρξάμενης εκ νέου με την δημοσίευση της ανωτέρω αποφάσεως την 29.11.1994 (και χωρίς να έχει συμπληρωθεί εν επιδικία και υπό την προϊσχύουσα διάταξη του άρθρου 261 ΑΚ), διακόπηκε με την έγερση της με αριθμό κατάθεσης ΓΑ ■/ΤΠσ/■/■ όμοιας αγωγής ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου την 5.4.2012, νομίμως επιδοθείσας στον εναγόμενο την 9.4.2012 (βλ. τη με αριθμό 2155Γ/9.4.2012 έκθεση επίδοσης της Δικαστικής Επιμελήτριας Μαρίας Πετράκη), από την οποία παραιτήθηκε τύποις του δικογράφου, ως

προαναφέρθηκε, παραδεκτώς μετά την έγερση της κρινόμενης αγωγής. Επομένως η σχετική ένσταση παραγραφής της αξίωσης του δικαιώματος της ενάγουσας πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη. Ακολούθως των ανωτέρω, αποδείχθηκε ότι το επίδικο τμήμα των 797,09 τμ αποτελεί τμήμα της σημερινής οδού [REDACTED], δρόμου της πόλεως της Νέας Αλικαρνασσού τουλάχιστον από το έτος 1971. Έως την μεταβίβαση τμημάτων του αρχικού κληροτεμαχίου με αριθμό [REDACTED] στην ενάγουσα το έτος 2008, δεν έγινε καμία ενέργεια εκ μέρους των δικαιιοπαρόχων της ενάγουσας προς ανακατάληψη του επιδικου τμήματος ή έστω παύση της κοινής χρήσης αυτού ως τμήμα οδού. Η δικαιοπάροχος της ενάγουσας [REDACTED], [REDACTED] κατά τα έτη 1995 - 2005 βρισκόταν σε δικαστική διαμάχη με ιδιώτες - καταπατητές (μεταξύ των οποίων και τον [REDACTED], [REDACTED], μέλος του ΔΣ της ενάγουσας) για την αναγνώριση της κυριότητάς της επί του με αριθμό [REDACTED] κληροτεμαχίου και την απόδοση σε αυτήν των καταπατηθέντων τμημάτων. Ο δικαστικός αυτός αγώνας είχε θετική κατάληξη για την [REDACTED], [REDACTED] με την αναγνώρισή της ως κυρίας του με αριθμό [REDACTED] κληροτεμαχίου και την έκδοση σχετικώς της με αριθμό [REDACTED] απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου, των με αριθμούς [REDACTED] και [REDACTED] αποφάσεων του Εφετείου Κρήτης και της με αριθμό [REDACTED] απόφασης του Αρείου Πάγου, δυνάμει των οποίων και δη της με αριθμό [REDACTED] απόφασης, προέβη σε αναγκαστική εκτέλεση με την αποβολή από καταπατηθέντα τμήματα έκτασης 621,56 τμ, 657,30 τμ και 2.0987,24 τμ των κατόχων αυτών, [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] και κληρονόμων [REDACTED], [REDACTED] αντίστοιχα (βλ. τις με αριθμούς 1456/28.6.2007, 1464/26.7.2007 και 1459/6.7.2007 εκθέσεις αποβολής και εγκατάστασης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Ηρακλείου [REDACTED], [REDACTED]). Εις βάρος του δικαιοπαρόχου του εναγομένου Δήμου Νέας Αλικαρνασσού οι άμεσες δικαιοπάροχοι της ενάγουσας δεν προέβησαν σε καμία ενέργεια αναφορικά με την επανάκτηση του επιδικου τμήματος, μέρους της οδού [REDACTED], παρά την ύπαρξη της τελεσίδικης υπέρ της απόφασης του Εφετείου Κρήτης από το έτος 1994. Ωστόσο λαμβανομένου υπόψη του μακρού χρονικού διαστήματος της αντιδικίας των μερών αυτών (1979 - 1994), καθώς και του γεγονότος ότι η κατάληψη του επιδικου ως μέρους

δρόμου αποδεικνύεται για τα έτη 1971 και εφεξής, δεν μπορεί να κριθεί η κοινοχρησία του επίδικου τμήματος, ως μέρους της οδού [REDACTED], ως απόρροια συναγόμενης βούλησης του ιδιοκτήτη αυτού περί της κοινοχρησίας του και να οδηγήσει σε μετάθεση της κυριότητάς του στον οικείο Δήμο σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 28 Ν. 1337/1983, χωρίς την καταβολή της αναγκαίας αποζημίωσης εξ απαλλοτριώσεως του ακινήτου. Επιπλέον, ούτε επί μακρό χρόνο ανοχή της ιδιοκτήτριας [REDACTED] [REDACTED] μπορεί να συναχθεί προς το σκοπό μετάθεσης της κυριότητάς της κατ' εφαρμογή της ανωτέρω διατάξεως, διότι και αυτή από το έτος 1995 ξεκίνησε δικαστικό αγώνα επανάκτησης καταπατηθέντων τμημάτων της αρχικής ιδιοκτησίας της, το έτος δε 2008 προέβη σε μεταβίβαση του ακινήτου της, αν και συνεκτιμάται το γεγονός ότι δεν προέβη σε καμία ενέργεια προς τον Δήμο Νέας Αλικαρνασσού περί αμφισβήτησης του κοινόχρηστου χαρακτήρα αυτού. Με την αγορά του ακινήτου από την ενάγουσα, η τελευταία προέβη στην από 23.7.2009 εξώδικη δήλωση-διαμαρτυρία της προς τον Δήμο Νέας Αλικαρνασσού και τον Οργανισμό Λιμένος Ηρακλείου (επιδοθείσας στο Δήμο με την από 24.7.2009 έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή στο Πρωτοδικείου Ηρακλείου [REDACTED] [REDACTED]) δηλώνοντας ότι έχει αγοράζει μια μείζονα έκταση περιέχουσα το επίδικο τμήμα της οδού [REDACTED] ως διανοιχθσόμενη οδός, περιλαμβανόμενη στο σχέδιο πόλεως, για το οποίο δεν έχει συνταχθεί πράξη τακτοποίησης. Δήλωνε επίσης ότι η ανοχή χρήσης της οδού από τους δικαιοπαρόχους της δεν μπορεί να θεωρηθεί ως παραίτηση εκ των δικαιωμάτων κυριότητάς τους επ' αυτού και ότι ήταν αποτέλεσμα καλόπιστης αναμονής διενέργειας από το Δήμο των αναγκαίων νομίμων ενεργειών για την συντέλεση της απαλλοτριώσεως και ακολούθως διαμαρτυρόταν ισχυριζόμενη ότι την αγνοούν οι ως άνω αρμόδιοι φορείς στους όποιους «σχεδιασμούς» τους και τους καλούσε όπως απέχουν από κάθε ενέργεια που θα συνεπάγεται τετελεσμένα γεγονότα εις βάρος της και ότι θα προέβαινε σε άσκηση ένδικων βοηθημάτων προς προστασία των αξιώσεών της. Ακολούθως περί τα τέλη του έτους 2010 και συγκεκριμένα την 28.12.2010 περί ώρα 04:40 κατέλαβε το επίδικο τμήμα το οποίο διατήρησε στην κατοχή της έως την 25.1.2011, αποκλείοντας την κοινή χρήση της οδού με την τοποθέτηση επι

αυτού επικαθήμενου γερανοφόρου οχήματος, γεγονός για το οποίο ο νόμιμος εκπρόσωπος αυτής, ██████████, του ██████████, βρέθηκε υπόλογος ενώπιον των ποινικών δικαστηρίων με την κατηγορία της παρακώλυσης συγκοινωνιών με πρόθεση (ΑΒΜ ██████████). Η σχετική αυτή ποινική δίωξη ασκήθηκε μετά από εναπόθεση στο επιδικιο τμήμα αδρανών οικοδομικών υλικών και σχετική σύσταση της Εισαγγελίας Ηρακλείου προς απομάκρυνσή τους. Στη σύσταση αυτή η ενάγουσα είχε απαντήσει με την από 28.12.2010 επιστολή της κατά την οποία δήλωνε καταρχήν ότι η εναπόθεση οικοδομικών υλικών έγινε όχι προς οικοδόμηση, αλλά για την εκτέλεση έργων σύμφωνα με την επαγγελματική της δραστηριότητα, ότι είναι κυρία του επιδικίου, καθώς δεν της έχει καταβληθεί νόμιμη αποζημίωση για την απαλλοτρίωση αυτού και ότι η «κοινή χρήση» του επιδικίου τμήματος είχε διακοπεί προς 1,5 έτους λόγω αποκοπής της επικοινωνίας της ως άνω οδού με την παραλιακή οδό, λόγω κατασκευής νέας παραλιακής λεωφόρου. Σημειώνεται ότι, σύμφωνα και με την με αρ. πρωτ. 15078/23.3.2011 βεβαίωση του Τμήματος Εκτέλεσης Έργων Οδοποιίας της Δ/νσης Τεχνικών Έργων του εναγόμενου Δήμου (που επικαλείται και προσκομίζει η ενάγουσα), το συγκεκριμένο τμήμα της οδού ██████████, από την οδό Ηρακλείου και βορειότερα, είχε καταστεί αδιέξοδος δρόμος από το Μάιο του έτους 2009, λόγω κατασκευής νέου κλάδου του παραλιακού δρόμου. Επίσης το Νοέμβριο του έτους 2009 εκπονήθηκε η με αρ. 102/2009 μελέτη του Δήμου Νέας Αλικαρνασσοῦ για το έργο σύνδεσης της οδού ██████████ με την παραλιακή οδό, η οποία ενεκρίθη με τη με αριθμό 534/31/11.11.2009 απόφαση του Δήμου Νέας Αλικαρνασσοῦ και με τη με αριθμό 338/26/15.12/2009 απόφαση της Δημορχιακής Επιτροπής του Δήμου Νέας Αλικαρνασσοῦ κατακυρώθηκε το ως άνω έργο, κατόπιν δημοπρασίας, στην ενάγουσα, έναντι προσφοράς 166.340,38 ευρώ. Ακολούθως υπογράφηκε η με αρ. πρωτ. ██████████ εργολαβική σύμβαση μεταξύ του εναγόμενου Δήμου και της ενάγουσας. Από τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά και κυρίως από την τελευταία αναφερόμενη θετική ενέργεια της ενάγουσας περί ανάληψης του έργου σύνδεσης της οδού ██████████ με την παραλιακή λεωφόρο, αποδεικνύεται βούληση και πρόθεση αυτής περί συνέχισης χρήσης της οδού ██████████ ως κοινοχρήστου οδού, ήτοι ως οδού του

εγκεκριμένου σχεδίου της πόλεως της Νέας Αλικαρνασσοῦ. Η βούληση αυτή δεν αναιρείται από την προγενέστερη κατάθεση διεκδικητικής αγωγής (αναφερόμενης στην αρχή της παρούσης με αριθμό κατάθεσης ΓΑ [REDACTED]/ΤΠσ/[REDACTED]/[REDACTED], όμοιας αγωγής ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου) σε βάρος του νυν εναγόμενου Δήμου, η οποία εκτιμάται ότι έγινε προς εξασφάλιση των απορρεόντων από την κυριότητά της δικαιωμάτων, όπως και η προκείμενη αγωγή, και όχι προς πραγματική απόδοση από τον εναγόμενο δήμο του επίδικου τμήματος. Ειδικότερα, παρά την αναγνώριση ένταξης του επίδικου τμήματος εντός εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως και συγκεκριμένα ως τμήμα της οδού [REDACTED], τεθείσας στην κοινή χρήση, με τη μορφή που είχε έως το έτος 2009, ήδη από το έτος τουλάχιστον 1971, όπως προαναφέρθηκε, χρησιμοποιούμενης δε ως διάβασης μετά βεβαιότητας από το έτος 1960 τουλάχιστον, ούτε η ενάγουσα, ούτε οι άμεσες δικαιοπάροχοι αυτής, [REDACTED] και [REDACTED], κίνησαν ποτέ διαδικασίες άρσης της σχετικής απαλλοτρίωσης ή αποζημίωσής τους για την απαλλοτρίωση αυτού του τμήματος, ανεχόμενες την κοινόχρηστη χρήση του επίδικου αυτού τμήματος. Σαφή εκδήλωση της αποδοχής της κατάστασης αυτής, αποτελεί, ως προαναφέρθηκε, η ανάληψη του προαναφερόμενου έργου από την ενάγουσα, η οποία πρέπει να συνεκτιμηθεί με τη γνώση της ότι το επίδικο τμήμα έχει απαλλοτριωθεί αναγκαστικά, ότι χρησιμοποιούνταν ως δημοτική οδός επί αξιόλογο μακρό χρονικό διάστημα και ότι οι δικαιοπάροχοι αυτής δεν έχουν προβεί σε καμία ενέργεια περί νομίμου αποζημίωσής τους. Εξάλλου η ενάγουσα, ενώ προέβη σε διαδικασία άρσης της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης για τμήμα έκτασης [REDACTED] τμ (εκ του μείζονος ακινήτου έκτασης 9.991,46 που αγόρασε) και δικαιώθηκε με την έκδοση της με αριθμό [REDACTED] απόφασης του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Ηρακλείου, ως προαναφέρεται, δεν προέβη σε όμοιες ενέργειες για το επίδικο. Ακολούθως η άσκηση της κρινόμενης αγωγής με αίτημα την απόδοση του επίδικου τμήματος συνιστά κατάχρηση του σχετικού δικαιώματός της, καθώς ενεργεί αντίθετα προς τα συναλλακτικά και χρηστά ήθη, δεδομένου ότι από τη μια πλευρά εκδηλώνει σαφή επιδοκιμασία της συνέχισης κοινής χρήσης της συγκεκριμένης οδού, συμπεριλαμβανομένου του επίδικου τμήματος, και από την άλλη εγείρει

αξίωση απόδοσης αυτού. Δεν όπως επισημανθεί ότι είναι έτερο το ζήτημα της επί μακρόν ανοχής χρήσης του επιδίκου ως οδού στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 28 Ν. 1337/1983 που να οδηγεί σε μετάθεση της κυριότητας χωρίς την ειδική αποζημίωση και έτερο το ζήτημα ανοχής και αποδοχής της επί μακρόν χρήσης αυτού με προσδοκία αποζημίωσης λόγω αναγκαστικής απαλλοτρίωσης αυτού, όπως εν προκειμένω. Κατά ακολουθία όλων των ανωτέρω, η κρινόμενη αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή με την αναγνώριση της ενάγουσας ως κυρίας έκτασης [redacted] τμ που βρίσκεται εντός του σχεδίου της πόλεως Νέας Αλικαρνασσοῦ στη θέση «[redacted] [redacted] ή [redacted]» στην περιφέρεια του Ειρηνοδικείου και Υποθηκοφυλακείου Ηρακλείου, αποτελούσης τμήμα της οδού [redacted] του σχεδίου πόλεως της Νέας Αλικαρνασσοῦ, όπως αυτή εμφανίζεται και αποτυπώνεται υπό στοιχεία 16-38-39-40-41-41-43-44-32-31-13-14-15-16 στο από Δεκέμβριος 2007 τοπογραφικό διάγραμμα του αγρονόμου τοπογράφου μηχανικού [redacted] [redacted], απορριπτόμενου του αιτήματος απόδοσης αυτού κατά παραδοχή της σχετικής έντασης περί καταχρηστικής ασκήσεως του δικαιώματος της ενάγουσας κατ' άρθρο 281 ΑΚ ως ουσιαστικά βάσιμης. Μετά την απόρριψη του αιτήματος απόδοσης λόγω καταχρηστικότητας, παρέλκει η εξέταση του επικουρικού αιτήματος της αγωγής περί αποζημίωσης της ενάγουσας λόγω αδυναμίας απόδοσης του επίδικου ακινήτου, το οποίο σημειώνεται ότι κατά την κρίση του Δικαστηρίου αφορά κατ' ουσία σε αίτημα αποζημίωσης της ενάγουσας λόγω της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης, για το οποίο θα έπρεπε να ακολουθηθεί η νόμιμη διαδικασία προσδιορισμού προσωρινής και οριστικής τιμής μονάδος μιας τέτοιας αποζημίωσης. Τέλος λόγω της δυσχέρειας στην ερμηνεία των εφαρμοζόμενων κανόνων δικαίου, τα δικαστικά έξοδα πρέπει να συμψηφιστούν μεταξύ των διαδίκων.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

Δέχεται εν μέρει την αγωγή.

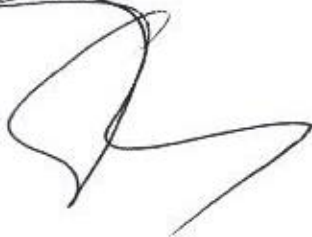
Αναγνωρίζει την ενάγουσα κυρία έκτασης [redacted], [redacted] τμ, που βρίσκεται εντός του σχεδίου της πόλεως Νέας Αλικαρνασσοῦ στη θέση «[redacted] [redacted] ή [redacted]» στην περιφέρεια του Ειρηνοδικείου και

Υποθηκοφυλακείου Ηρακλείου, αποτελούσης τμήμα της οδού [REDACTED]
[REDACTED] του σχεδίου πόλεως της Νέας Αλικαρνασσοῦ, ὡπως αὐτὴ
εμφαίνεται και αποτυπώνεται ὑπὸ στοιχεῖα 16-38-39-40-41-41-43-44-32-
31-13-14-15-16 στο ἀπὸ Δεκέμβριος 2007 τοπογραφικὸ διάγραμμα του
αγρονόμου τοπογράφου μηχανικοῦ [REDACTED].

Συμφηφίζει τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε ἑκτακτὴ δημόσια
συνεδρίαση στὸ ακροατήριό του, χωρὶς τὴν παρουσία των διαδίκων ἢ των
πληρεξουσιῶν δικηγόρων τους, στο Ηράκλειο στις 5 Φεβρουαρίου 2018.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Αριθ. πρωτ: 1354/ΝΤΜ/93/2016

Αριθ. αποφ: ...67/2018...

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
Συνεδρίαση της 15^{ης} ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2017

ΣΥΝΘΕΣΗ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Ευδοκία Γκιόγκη
Πρωτοδίκης, που ορίστηκε
από την Πρόεδρο

Ειρήνη Μιχελακάκη
Γραμματέας

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Διεκδικητική αγωγή

ΔΙΑΔΙΚΟΙ

ΕΝΑΓΟΥΣΑ:

Η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «B.K.M WORKS ΑΝΩΝΥΜΗ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΕΤΑΙΡΙΑ» και με τον δ.τ "B.K.M WORKS A.E", που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αναγνωστοπούλου 37, με Α.Φ.Μ 998939901 Δ.Ο.Υ Αθηνών και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε, δια του πληρεξουσίου της Δικηγόρου Ηρακλείου, Γεωργίου Πιταροκοίλη.

ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΣ:

Ο Δήμος Ηρακλείου, που εκπροσωπείται νόμιμα, ομώνυμα εδρεύοντος στην οδό Αγίου Τίτου 1, με ΑΦΜ 997579296 Δ.Ο.Υ Ηρακλείου, ο οποίος παραστάθηκε δια της πληρεξουσίου του Δικηγόρου Ηρακλείου, Μαρίας Ν. Κατίκα.

ΕΚΘΕΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ

Η Συνεδρίαση έγινε δημόσια στο ακροατήριό του.

Κατά την εκφώνηση της υπόθεσης με τη σειρά της, προκειμένου να συζητηθεί η από 28-7-2016 και με αριθ. πρωτ. Γ.Α 1354 /ΝΤΜ/93/2016 διεκδικητική αγωγή, οι διάδικοι δεν εμφανίσθηκαν.

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων κατέθεσαν προτάσεις και σχετικά έγγραφα στη νόμιμη προθεσμία των εκατόν δέκα πέντε (115) ημερών.

Μετά το Δικαστήριο επιφυλάχθηκε να αποφασίσει.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

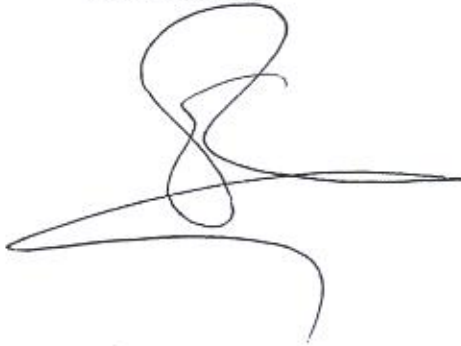
ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΣ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Συνεδρίαση της 5^{ης} Φεβρουαρίου 2018

Το Δικαστήριο με την ίδια σύνθεση του, συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, και δημοσίευσε την με αριθ. 67/2018 απόφασή του.

Ηράκλειο 5 - 2 - 2018

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

